

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

Regula cancellariæ de vnionibus explicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Privileg. ecclesie principalis vni habebunt. tur à iure prioris ecclesie absoluitur e. pre. precipimus. 16. q. 1.]

57 Nonò vt semel dicam. omnia priuilegia isti vniti accessoria habebunt quæ aliis dantur. vt docet Bart. in l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pign. act. quem sequitur Curt. con. 57. & Albert. in tract. de augmento. in 9. conclusio. vbi alia videri poterunt: quia hoc limitat. ibid. & alii effectus ex præmissis hic addi poterunt. doct. in l. 1. ff. de leg. 1. [differentiam inter vnionem & incorporationem scribit Angel. in consi. 247. vnitorum. colum. 2.]

Regula cancella 21. de vnionibus explicatur.

Item voluit quòd petentes.

GLOSSA PRIMA.

Motu proprio & ad petitionem vnio fit.

Requisita ad ritè faciendam vnionè in hac regula scribuntur. Et primò requiritur, quòd quis petat vnionè fieri, ibi. Petentes: potest tamen fieri ex certa scientia, & motu proprio: & tunc non habebit locum hæc regula, fumendo argumentum à contrario quod est in iure validum. l. 1. ff. de offic. eius. cap. cion Apostolica. de his que fiunt à prelat. in Francia tamen quomodocunq; fiat, requiruntur solennia, quæ inferius dicentur.

Beneficia.

GLOSSA SECUNDA.

Benef. maiora & minora vniri possunt.

Quorum appellatione veniunt omnia beneficia, tam maiora, quàm minora. gl. in cap. 1. de regulis iuris in 6. cum hic simpliciter loquatur & vnioes sint odiose; doctor. in clement. si. de reb. eccles. non alienandis, & superius in definitione scripti: ideo non extendendæ. regula odia. de reg. iur. in 6. tamen de omnibus intelligitur hic propter indefinitam elocutionem, quæ equipollet vniversali. c. vi. circa. de elect. in 6. & quia verbum beneficium, est generale: vt superius scripti in princ. huius libri.

Ecclesiastica.

GLOSSA TERTIA.

ET sic non habet locum in temporalibus vt in Peadis. ca. felicis. de penus. in 6. scripsi in tractatu nominatio. q. 21. & iure Canonico regulariter nomine beneficii venit ecclesiasticum, licet aliquando exprimat: vt in tit. de ecclesiastica benefi. & in regula 1. de regul. iur. in 6. quàmuis Imperator aliquando vniat duas dignitates: vt in §. illud in authent. vt iudices sine quoquo suffrag. collation. secunda. tamen non seruantur requisita in hoc tex. sed facta vnione per Regem vel Imperatorem, tunc illi habitantes in ciuitate vnita, habent priuilegia etiam ciuitatis, cui vniti sunt, & ibi conueniri poterunt, & subiciuntur magistratibus illius loci: vt patet in l. vna. C. de Metropol. Berico. libr. 11. & ibi iurium interpretis.

Imperator & Rex quando vnionem faciunt.

Aliis vniri.

GLOSSA QUARTA.

ET sic ecclesiastica ecclesiasticis vniri debent, & temporalia temporalibus non mistim, ca. si. de verum permut. hæc probat dictio aliis, quæ similitudinem denotat. capitul. sedes. de rescript. clem. 1. illo titul. gloss. in authent. sed nouo iure. C. de seruus fug.

Ecclesiastica ecclesiasticis vniri.

Teneantur exprimere verum.

GLOSSA QUINTA.

ET sic aliud est requisitum, quòd in vnionibus verus valor exprimat: nec in Francia sufficeret exprimere cuius fructus 24. ducatorum auri, &c. quoniam ille non esset verus valor licet in impetrationibus regulariter hæc expressio valeat: vt superius dictum fuit in tractat. de signaturis. Et tamen non in vnionibus.

Verus valor in vnionibus.

Notandum est, quòd ea quæ exprimenda sunt in prouisionibus, & ferè in vnionibus,

Subreptio
vitiat unio
nem & qua
in casu ex
primenda.

bus, quæ scribit Feli. c. innostra. de rescrip.
Et ego in concord. Francie, in forma mandar.
in c. b. pro expressis, & subreptio vitiat ipso
iure unionem, teste [Panor. cons. 101. in que-
stione. col. 4. in 1. volum.] quem sequitur de
Ripa. in lib. 2. respond. c. 10. incipient. Et si unio-
nis, & Nicol. Mil. in verb. unio, primo. & Fel-
lin. in cap. postulasti. col. 7. vers. potest etiam
inferri de rescrip. Quando fit à Papa, secus
si ab ordinario, quia tunc erit annullanda.
arg. c. fin. de offic. lega. in 6. & Clem. fin. illo tit.
quia in rescripto Papæ intelligitur clau-
sula, si preces veritate nitantur cap. secun-
do de rescription. Cardin. consil. 95. Papa uni-
on.]

Annuum valorem.

GLOSSA SEXTA.

ET sic non tenetur, exprimere valorem
vnius diei, vel mensis, vel duorum,
sed annuum valorem, id est cuiuslibet
anni quantum in anno quolibet valet: &
si pluri sit vno anno quam alio, debet ex-
primere: vt sequitur vide que docto. dicunt
in rub. ff. de annuis leg.

Secundum communem esti-
mationem.

GLOSSA SEPTIMA.

Communis
estimatio
attenden-
da.

Vt hæc regula quod exprimatur se-
cundum communem estimationem,
& non secundum sterilitatem, vel
vbertatem. l. pretia verum. §. fin. ff. ad legem
Falcidiam. plenè scripsi in vniuers. l. vniuers. §.
de sent. qua. pro eo quod inter est profunde qua-
uis consuetudinarius valor 24. ducato-
rum solet exprimi in Francia in omni-
bus beneficiis, tamen in vnione verus va-
lor est exprimendus, vt hic: quia non a-
gitur de annata, ideo non est hodie huic
expresioni veri valoris in vnionibus de-
rogatum, quominus verus valor expri-
mi debeat, & idem in nominationibus vt
scripsi per illum sent. in §. volumus. de coll. in
Concord.

Tam beneficia vniendi, quam illius
cui vniri petitur.

GLOSSA OCTAVA.

Item debet exprimi valor tam beneficii
vniendi, quam eius, ad quod vnio fieri
debet: vt docet Fel. in c. ad aures. colu. vlt.
in y. conclus. de rescrip. nam cum vnio fiat
ex causa necessitatis, vel vtilitatis, vt fu-
perius dictum fuit, si non sit necessitas, fieri
non debet, vel ex aliis causis expressis ibi:
quamobrem vt hoc sciatur, vult quod fiat
hæc expressio: quamuis in impetratio-
nibus non solet valor beneficii, iam ob-
tenti exprimi, sed valor illius tantum quod
impetratur. Sed quando fit vnio mensis
non requiritur bonorum seu beneficiorum
mensis vnitorum expressio: vt decidunt
dom. de Rota decis. 169. no. [sub tit. de reb. ecclæs.
non alien. deci. 8.] quod dicitur, & deci. 442. no. v-
trum, in anteq. [sub tit. de reb. ecclæs. non alien.
deci. 13.]

Valor utrū
uq; bene-
ficii expri-
mi debeat.

Imò quamuis signatura expediatur cū
derogatione huius regulæ, tamē non vale-
bit quoad fructus, adeo quod bulla nō ex-
pediatur sine fructuum expressione: & di-
id est ve-
rita ob hoc sæpius vidi bullam reculari
Romæ.

Fructus sū-
bit quoad fructus, adeo quod bulla nō ex-
pediatur sine fructuum expressione: & di-
id est ve-
rita ob hoc sæpius vidi bullam reculari
Romæ.

Adhæc si in signatura fuerit conscripta
ausula, quod obstantiæ oratoris habeat-
ur pro expressis: tunc poterit bulla ex-
pediri sine fructuum expressione deroga-
ndo huic regulæ cancellariæ, & si vale-
bit, sed in Francia vix recipietur ratione
consuetudinis contrariæ.

Idē si fructus habeantur pro expressis,
tunc etiam dabitur derogatio regulæ hu-
ius, sed non quod fructus possint exprimi
in bulla: quia illa clausula non obstante,
ad hoc non tendit, ideo verus valor expri-
metur.

Alioquin vnio non valeat.

GLOSSA NONA.

IPso iure quia forma data est, quæ si non
seruetur, actus est nullus. cap. cum dile-
ctis, de rescrip. & beneficium sic vnitum

Vnio ipso
iure est nul-

la si non sit
solemnitas
seruata.

potest impetrari: licet contrarium te-
neat Old. consi. 226. in fin. quem sequitur
Boër in decis. Bur. quest. 345. an vnio. quest. u.
dicens ante declarationem non posse im-
petrari, & multos allegat pro sua senten-
tia comites, maxime Dec. consil. 233. viso.
col.

2 Ego verò hos duos semper constitue-
rem casus: primus est vnio facta non vo-
catis vocandis, & sine causæ cognitione
est ipso iure nulla, vt hic: quia actus o-
missa forma conceptus non valet. cap. cum
dilecta de rescriptis, l. cum hi. §. si prator. ff. de
transactio. vnde hoc casu poterit benefici-
um impetrari etiam ante declarationem,
& appellari ab vnione abusua: vt scripsi
superius.

Vnionem be-
neficii an
ante decla-
rationem im-
petrari pos-
sit.

Secundus casus est, vnio facta ex falsa
causa, seruata tamen iuris forma, & so-
lennitate, valet: sed venit reuocanda. gl.
ratione in in summa, & in cap. siue exceptione. 12. quest.
petrari pos- 2. de Roia decis. 59. vnio, in nouis, [in. de ex-
cept. prelati. decis. 1.] & 168. cum seq. [sub. tit.
de reb. eccl. non alienand. decisio. 2.] & 511. in
antiq. [sub. tit. de reb. eccl. non alienand.
decis. 12.] & sic debet intelligi sententia a-
liorum contrariam opinionem docenti-
um, facit. §. semel, quibus ex caus. ma. licet.
nisi subreptum esset Papæ; Cassado. dec.
1. in reg. cancel. rubr. de vnico. vnde si vnio
facta fuerit propter vicinitatem, & pau-
pertatem ambarum ecclesiarum, si hæc
causa fuerit falsa, dissoluetur vnio, sed an-
te dissolutam vnionem non impetrabitur
beneficium, si solennitates interuenerint.

Instrumen-
to an creda-
tur quo ad
solemnita-
tem.

Nec credetur instrumento vnionis di-
centis solennitatem interuenisse, nisi illæ
solennitates appareant: quia instrumen-
tum non debet continere verba iuris, sed
facti: vt Innocentius in cap. quoniam, de pro-
bationibus, hoc nominatim probat Oldra, consi.
262. in quest. num. 4.

Vnio an
prescriba-
tur, & per
quantum
tempus.

Imò facta sine hæc forma nõ posset præ-
scribi, nisi per tempus cuius memoria,
non est in contrarium, Oldrad. consi. 296. de
iure. vide Maleretum in tractatu de election.
fol. 25. dicentem, quod licet nullo spacio
temporum possit induci vnio ecclesia-
rum secundum Hostiensem, in cap. quoniam.

de vir. & honestate clericis. & in summa, de vita
& honestate cleri.

Tamen si probetur quòd ecclesia sic fu-
erit diu possessa tanquam vnita, probata
erit vnio præsumptiue, Ioann. And. in regul.
qui contratura. in fin. in Mercurial. Cardinal.
in clementi. 1. in princ. in 20. quest. de supp.
neglig. prælar. Anch. consil. 162. in questione ec-
clesie. in fin. refert Fel. in cap. cassian. col. 2. de
prescript. [vt superius dictum exiit.]

Et semper in vnionibus commissio
fiat ad partes.

GLOSSA DECIMA.

Item requiritur quòd commissio & cau-
sa verificatio fiat in illis partibus, vbi vnio
fieri debet: & ista practica vniones
faciendi: nam veritas melius scitur per
vicinos, quàm alios, l. 1. ibi, estimatione cir-
cum colentium, ff. de fluminib. Ancha. in cle. v-
na. nota 1. de concess. præb. bonustext. in c. quan-
to, extra de presump.

Si tamen fiat per Papam in forma gra-
tiola, non requiritur clausula vocatis vo-
candis: sed derogatur huic regulæ de vn-
ionibus committendis ad partes, & ipse
Papa facit vnionem: sed hoc non recipi-
tur in Francia, propter conciliū generale
quòd disposuit nõ valere vniones, nisi sint
factæ cum causæ cognitione: vt superius
scripsi.

Item in vnionibus consistorialibus non
derogatur huic regulæ: quia hæc sunt cū
causæ cognitione, nisi separatim detur
bulla super derogatione: vt interdum vi-
di: sed tu si sapias, adhibeas semper solen-
nitatem hic requisitam.

Vocatis quorum interest.

GLOSSA VNDECIMA

Et sic in vnione requiritur, vt vocen-
tur hi, quorum interest, vt episcopus
quia sua interest, eò quòd collatio-
nem amittit ratione vnionis: quia am-
plius beneficium non vacabit. d. cap. sicut
vniue. & doc. in c. 1. ne sede vacan.

2 Etiam requiritur consensus capituli
ecclesie cathedralis: quia vnio alienatio
est

lun in p-
nime con-
sente de
ben.

est in qua consensus capituli interuenire debet. text. in cle. vlt. de rebus ecclesie non alienand. & cle. ne in agro. §. ad hoc, de statu monach. ca. sine exceptione. 12. q. 2. Bald. consil. 1. vol. 1. Dom. consil. 88. apparet, in 1. questione, & in 2. dicit, an interuenisse presumatur, & cui incumbat onus probandi: vide Alex. consil. 219. pouderris, col. 1. & seq. in 6. vol. & poterunt consentire etiam si aliquid commodum sentirent. de Rota decis. 859. prepositura, in antiq. [sub titul. de reb. eccles. non alienand. decis. 3.] & decisio 4. rub. de rerum permuta. [Bernard. de Bisignet.] Oldra. consil. 182. licet non requiratur tamen tractatus, sicut in vera alienatione. dist. c. sine exceptione. ubi scripsi 12. q. 2. & quia in d. cle. fin. de rebus eccles. non alienand. non exprimitur de tractatu, sed de consensu: hoc tenet Rota decis. 166. not. quod ubi est unio, in antiq. [sub titul. de reb. eccles. non alienand. decis. 1.] Boer. decis. Burdegal. 345. an unio.

Consentire
nolentes v-
nioni co-
guntur.

3 Et si nolent hi, quorum interest, consentire: causa existente possent compelli: uno ipsis inuitis à Papa fieri posset, per cap. cum dilectus, & ubi nota de his que vi metusue causa sunt. Innoc. in cap. in Lateranen. de prebend. Pavon. & alii in cap. nullus, de iure patron.

4 Alias si causa non subesset, vnus contraditio illam vitaret, teste Caccialup. in d. tract. unio. artic. 6. in prin.

Causa in
vniõne pro
banda &
quomodo.

5 Ita etiam causa est probanda, Oldra. consil. 266. quod unio. & consil. seq. & Cardinal. consil. 96. Papa uniu. & de Ripa. lib. 2. resp. cap. 10. si vnionis: quomodo hæc sit probanda docet Oldra. consil. 266. & seq. de iure. & Alexand. consil. 79. in causa. col. 3. vol. 3. & consil. 101. circa. in 6. vol. & Dec. consil. 233. visio tenore. col. 2.

Consensus
patroni in
vniõne ex-
pendus.

6 Item requiritur consensus patroni, & ideo vocandus est. cap. suggestum, de iure patron. Cardin. d. consil. 96. in 2. quaest. & Rota decisio. 229. in denominatione, in nouis & in 2. caus. in vltimis Thom. c. fastoli decis. & do. caus. 2. dubio ibid. & Cassador. decisio. 3. de iure patron. Soci. consil. 1. num. 6. in 3. vol. Deci. consil. 148. reverende. colu. 1. Petr. Paul. Paris. consil. 228. in capella. col. pen. in 4. vol.

7 Et citantur sunt alii omnes, quorum

interest, & quod illis vocatis fiat. d. cle. ne in agro. §. ad hoc, & doct. tradunt in d. cap. sicut unire, & Petr. de Perus. in dict. vnionis. tract. cap. 5. quod est verum si non fiat à Papa. quia ille hoc potest facere etiam inuito episcopo. c. 2. de religio. domib. de Ripa in lib. 2. resp. c. 18. nihil proponitur. hodie in Francia solemnitas inquisitionis causæ est facienda etiam à Papa, sicut ab inferiore, aliàs facile reuocatur: sed Papa solet committere in partib. ut inquisitio fiat de causa, & de commodo vel incommodo: & postea istæ inquisitiones ad eum mittuntur: & iste vnionem probat si causa fuerit, aliàs reuocat.

8 Non requiritur tamen consensus rectoris, sed ei ad suam vitam non præiudicatur, ideo non vocatur, cle. vlt. de reb. eccl. non alien. nec est eidem insinuanda dicta vnio, postquam illi non præiudicat, nisi ut ignorantia non possit prætere ad hoc, ut permutare, vel aliàs resignare istud beneficium non possit. c. ad hoc. de postul. prel. Ioan. Gallus. in q. Arista. q. 134. & seq. de Rota dec. 160. nota quod beneficium, in antiq. [sub tit. de rer. permut. dec. 3.] & dec. 1. rub. de reris permuta. [Bernard. de Bisignet.] Oldra. consil. 257. factum, & Paul. Castrensis. consil. 437. ut questione, vol. 1.

Rectoris
vel curati
consensus
non requi-
ritur.

9 Nec consideratur quod rector potuisset illud beneficium resignare in fauorem nepotis, quia hoc non est considerabile: cum beneficia consanguineis non deferantur consanguinitatis iure. c. 1. de preb. & illa resignatio pendet à superioris facultate, qui per vnionem iam declarauit nolle illum rectorem resignare posse: ut in cap. ex parte. 1. de offic. delega.

Vnionem be-
neficii non
potest resi-
gnari etiã
causa per-
mutatio-
nis.

10 Et quia multi affectu carnis solent suis providere cum præiudicio animæ. c. 1. in sede vacant. c. graue. de preb. ideo ille rector non poterit etiam permutare illam ecclesiam sic vnitam, ut consulu. Oldra. consil. 157. factum tale. col. 5. nu. 16. & 20. & seq.

11 Plebs etiam ad vnionem non debet vocari, licet videatur quodam modo sua vnione facere interesse: sed episcopus proteget plebem Cardinal. consil. 65. Pro decisione & Bo. catib. ex dict. decisio. 345. quia plebs interdum labo-

laborat contra sua propria comoda, sicut l. pen. C. de sponsa. & nescirent quid peterent mulieres, sicut mater filiorum Zebedaei.

12 Audirentur tamen, si causam rationabilem allegarent impediendam vnionem fieri, per text. in cap. si quis presbyterorum. vbi doct. de reb. ecclies. non alienand. scripsi in glos. a die recusationis, in §. 1. de nominat. reg. in concordia.

Legatus
potest in
praedictis
episcopi
vniere.

13 Etiam notandum est, quod per vnionem factam per Papam vel legatum non praedicitur episcopo in iuribus suis, videlicet in visitatione, subiectione, & aliis iuribus. cap. cum dilectus. vbi gloss. quod met. caus. 2. de religiof. dom. gloss. in cle. fin. de reb. ecclies. non alienand. secus in collatione, & aliis iuribus, quae salua esse non possunt valida existente vnione: quia illis censetur derogatum propter repugnantiam. l. vbi repugnantia. ff. de regul. iur. Cacialup. in d. tract. vnio. artic. 8. q. 15.

14 Sed si fieret vnio ab episcopo, tunc videretur tantum sua iura remittere. cap. Pastoralis, de dona. Cardinal. in dict. clement. vi. Perus. in dicto tract. de vnio. cap. 10. vbi dicit quod episcopus in cuius diocesi est ecclesia vnita adhuc iurisdictionem in illa habebit, & iura episcopalia de quibus in ca. Conquerente, de officio ordinar. nisi in ea ipse remiserit.

Formula
vnionis a
Papa fa-
cienda.

15 Solet itaque Papa in hoc rescripto post narrationem sic scribere. Nos igitur super hoc providere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dictam parochialem ecclesiam cum omnibus iuribus & pertinentiis suis eidem monasterio auctoritate Apostolica in perpetuum incorporauimus, anneximus & vniuimus.

Clausula
in vnio-
nibus con-
scribenda.

16 Ita quod cedente vel decedente rectore dictae ecclesiae, qui nunc est, vel alias ecclesiam ipsam quomodolibet dimittente, liceat abbatibus pro tempore existentibus, & dilectis in Christo filiabus conuentui dicti monasterii, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem ecclesiae parochialis, iuriumque, & pertinentiarum praedictorum propria auctoritate apprehendere, & tenere, fructusque, redditus, & pro-

ventus, ac iura vniuersa eiusdem ecclesiae in monasterii & ecclesiae praedictorum vtilitatem conuerrere reseruata tamen de fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus huiusmodi pro vicario perpetuo in ea instituendo congrua portione, ex qua idem vicarius commodè sustentari valeat, iura episcopalia soluere, & alia sibi incumbencia onera supportare, dispositioni Apostolicae reseruamus, districtius inhibentes fratri nostro episcopo N. ac illi, vel illis ad quam, vel quos collatio, prouisio, praesentatio, seu quauis alia dispositio pertinet communiter, vel diuisim, ne de huiusmodi parochiali ecclesia disponere quoquo modo praesumant ac decernentes ex nunc irritum & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, non obstant. &c.

17 Hic concedit Papa, quod auctoritate propria possessionem recipere, alioquin non possent, nisi concederetur, per text. in cap. pastoralis. de priuileg. l. si ex stipulatione. ff. de acquirend. possessio. docto. in cap. cum venissent. de restitu. spolia. de R. pal. 2. respon. nom. cap. 18. nihil. Boer. quae. 346. queritur in decisio. Burdegal.

18 Item vnio fieri non potest lite pendente, & si vnus colligans petat illud vni suum beneficio: nec valebit illa vnio nisi in euentum, quando videlicet euincet, & sententiam pro se obtinebit: & tunc Papa vniet, sed dicet quod in euentum euictionis liceat possessionem, &c. vnionis vigore apprehendere.

19 Vel alii dicunt, quod Papa non vniet in euentu euictionis, sed melius est quod vniet & possessionem differat ad euentum euictionis: & ita solet fieri, & est melior praxis, vel mandet Episcopo seu iudici, & de causa cognoscenti, vt lata sententia in vtilitatem consentientis vnioni eam facit. De clausula cedente, vel decedente, scribit Paul. Castren. consi. 271. vbi tenore, in primo volu.

20 Ille consensus potest interuenire ab his quorum interest, & ante vnionem, & post eam, etiam ex interuallo cap. cum nos, &c. cum nos.

De vicariis perpetuis.

nionem & post interuenire potest. Et cap. cura, de iure patro. Aegid. Bellamera de- cif. 504. & Alex. cons. 219. in 6. vol. ac Soci. consil. 15. col. 13. vers. denum supponendo, in primo vo- lu. & Boer. in decisio. 345. an vnio. col. 2. re- fert.

21 Vnde si vnio fuerit facta non vocato episcopo, si postea consentiat, valebit, si so- lemnitates fuerint adhibita: vt supra dixi.

Et idem voluit obseruari in con- firmationibus vnionum factarum.

GLOSSA VLTIMA.

bi confir- mationib. vnionum solennitas requiritur. Idem quo- modo acci- piatur. Et sic non valet confirmatio vnionum, nisi supradicta interueniant: quod est not. & intellige nullam esse confirma- tionem vnionis: quamuis gl in hac regula teneat contrarium: tum quia tex. idem esse voluit in confirmationibus, & non esset idem, per l. seruitutes §. si sublatum. ff. de serui- tu. vrb. prae. quia dictio idem significat ean- dem in pluribus censuram. glos. in l. cum hi. §. si vni. ff. de transact. iuncta gl. idem scilicet per omnia §. sed si est testamento, in fin. de satisdat. tuo. in instit. l. si ante. ff. soluto matrimonio, & hic versic. ad omnia referri debet, prout plenè scripti in interpreta. l. vnica. in gl. & nò ex quibusdam. C. de sent. quae pro eo quod in- terest.

Idem potest tripliciter dici, in genere, in specie, & in numero: vt per docto. in l. i. ff. de vulg. & maxime quia haec confirmatio solet à Papa fieri, & subreptio vitiaret hanc confirmationem, sicut annullat vnionem: vt supra dictum fuit: & sic eadem solennitas requiritur in confirmatione vnionum quae in vnione, quam superius vi- dimus.

Idem dicunt in suppressione, seu disso- lutione vnionis, & applicatione fructu- um: vt si fructus vnus beneficii alteri ap- plicentur, derogandum sit isti regulæ, vel faciendum secundum regulam, ne alicui fiat iniuria: & praeiudicium alicuius nihil fieri debet sine vocatione. l. de vno. ff. de re- iudic.

In his vnionibus etiam considerandum est, quod quando vnio fit accessorie, in beneficio vnito relinqui solet vicarius perpetuus, qui illi deseruit et beneficio: & is qui habet beneficium vnitum, non pote- rit illi deseruire per se inuito vicario per- petuo, per tex. in c. extirpanda. §. qui verò, de prebend. c. i. illo titul. in 6. & c. vnic. de capell. monacho. illo libr. Pator. in cap. 9. perpetuus, de fide instrumet. doct. in clem. vnic. de offic. vicar.

2 Nisi in vnione fuerit dictum, quod nò constituatur vicarius perpetuus, sed per se deseruire is, qui vnitum habet possit: nà fundationes & constitutiones in vnione appositae seruandae sunt: & hoc decidit Boni- fac. in d. cle. vnic. col. vlt.

3 Si verò fuerint duae parrochiales ec- clesiae vnitae aequè principaliter, tunc vnus est curatus vtriusque, & non tenetur con- stituere vicarium perpetuum in altera, sed ad tempus, videlicet quando ipse illi non seruiet. ca. & temporis. 16. questione prima. c. i. vbi doct. ne sed. vacan.

4 Et interdum Papa dispensat, vt ha- bens istas duas ecclesias tenues diebus do- minicis & festis duas dicat missas, vnam in vna, & alteram in altera: vt docet Host. & alii in ca. consuluisti, de celebra. missa. vbi scri- ptum est. licet aliàs regulariter presbyter non possit duas ce- lebrare eodem die missas, quia Christus semel passus est. cap. sufficit, de consecrat. dist. 1. d. capit. consuluisti, de celebra. missa. vbi scri- ptum est.

5 Etiam non constituitur vicarius per- petuus, quando vnitur beneficium sim- plex, sed tantum quando ecclesia parro- chialis. gl. & doct. in cle. vnic. de offic. vicar. & Gemi. consil. 86. in causis Traiecten.

6 Item quando beneficium est vnitum mensae capituli, vel episcopi, potest deser- uiri temporalem vicarium. glos. in verbo ad mensam. cle. prima de excess. prelat. gl. & doct. in clem. prima, de referri. & in clem. vnic. de suppl. negligem. prelat. dom. de Rota decisio. 260. nota glo. in antiquis [sub ii. de offi. ordin. de- cis. i.] & nisi in vnione fuerit creatus vi-

Ee

Inuito vica- rio perpe- tuo non po- test prior, vel cura- tus benefi- cio deserui- re.

In ecclesiis principaliter aequè v- triusque vnus non constituitur vbi seruiet.

Duas mis- sas quis in- terdum di- cere potest.

Quando vi- carius per- petuus con- stituatur vel tempo- ralis.